Stareța Gabrielia împotriva ecumenismului și a înțelegerii religioase

De Th. F. D.

Imagine: Bătrâna care îngrijește un lepros bolnav -- >

- Import
- Despre religiile orientale: Nu toți avem același Dumnezeu!
- 1. Scrisoare către un fost Căutător „spre Est”
- 2. Despre „Reîncarnare”
- 3. Despre Guru și Nebunie
- 4. Guru: închinători la demoni
- B' Despre ecumenism și rugăciuni
- 1. Pentru Ortodoxie
- 2. Despre rugăciunea împreună cu ereticii
- Anexă: Fotografie a Bătrânului cu Bătrâni ortodocși

Import

Rugăciunile comune cu oricine din afara Bisericii sunt interzise de Biserica Ortodoxă Catolică a lui Hristos. **Atenție!** Nu sunt interzise pentru că nu-i iubim pe cei de alte credințe. Nu sunt interzise pentru că suntem intoleranți. Intoleranța nu este o poziție ortodoxă.

Dimpotrivă. Îi iubim pe toți și vrem ca ei să-L cunoască pe Hristos și Ortodoxia. Urâm minciunile, dar nu și pe mincinoși. Pentru a ne ruga împreună cu cineva, însă, trebuie să existe o credință comună. **Altfel, cărui Dumnezeu ne rugăm? „ Dumnezeii neamurilor sunt demoni** ", spune Sfânta Biblie, iar Ger. Gabrielia o repetă în felul ei.

Dar și în ceea ce privește ereziile, este Dumnezeul ortodocșilor același cu Dumnezeul, de exemplu, al latinilor , care este răzbunător și se bazează pe dreptatea legalistă, conform lui Anselm de Caterburia? Îl descriem la fel? Cineva ar putea spune că Dumnezeu este unul. Într-adevăr, așa este. Dar nu toată lumea Îl cunoaște. Dacă eu, descriind, de exemplu, prim-ministrul țării, spun că are 2,10 m înălțime, păr blond, 18 ani, ochi albaștri și nas lung, voi avea dreptate? Bineînțeles că nu! La fel și cu ereziile. Pot vorbi totul despre Hristos, pot vorbi despre virtute sau „dragoste", dar sunt doar cuvinte. Nu au un sens real, pentru că au fost distorsionate. De aceea, Biserica interzice rugăciunile colective sub pedeapsa retrogradării sau excomunicării. Cei care încalcă această regulă, indiferent de poziția lor în Biserică, **cad în păcat.**

Același lucru îl face și Stareța Gabrielia. Ea iubește ereticii și ereticii: se asociază cu ei, le slujește, se sacrifică pentru a sluji săracilor, bolnavilor, chiar și leproșilor, în țări străine și neprimitoare, așa cum aflăm din cartea „ **ASCETISMUL IUBIRII** ", care îi descrie viața. Vorbim despre o stareță care a călătorit prin lume, a făcut muncă misionară, a slujit leproșilor și neajutoraților în junglă, riscându-și viața! Nu a avut niciodată bunuri personale și a avut **prieteni** din fiecare rasă sau religie. Cu toate acestea, **NU A ACCEPTAT** să se roage nici cu un eretic, nici cu un eretic , și nici nu a recunoscut vreo altă credință. Au cei care promovează **Panerezia Ecumenică** atâta dragoste ca Stareța? Atâta dragoste încât și-ar da viața, un holocaust viu pentru aproapele lor? Nu credem. Stareța a trăit chiar și în mănăstiri de necreștini (**fără** să se roage și să celebreze cu ei!). Ea a pus în practică cuvintele fericitului **Stareț Porfirie** , care spunea cum trebuie să se îndeplinească adevărata Misiune, chiar și printre oameni care nu cred în Hristos:

> *(…) Fanatismul nu are nicio legătură cu Hristos. Fii un creștin adevărat. Atunci nu vei înțelege greșit pe nimeni, ci „dragostea ta va rămâne întotdeauna" [1 Corinteni 13:7]. Și celui necredincios, un creștin. Adică, să-l onorezi indiferent de religia lui, cu bunătate . Poți avea grijă de un otoman atunci când are nevoie, să vorbești cu el, să te întorci alături de el. Ar trebui să existe respect pentru libertatea celuilalt. Așa cum Hristos „stă la ușă și bate", fără să o încalce, ci așteaptă ca sufletul să-L primească singur și liber , tot așa ar trebui să*

stăm și noi înaintea fiecărui suflet.

În efortul misionar, trebuie să existe o cale subtilă pentru ca sufletele să accepte ceea ce oferim, cuvinte, cărți, fără să reacționeze. Și încă ceva. Câteva cuvinte. Cuvintele sună în urechi și adesea irită. Rugăciunea și viața au impact. Viața mișcă, regenerează și transformă, în timp ce cuvintele rămân fără rod. Cea mai bună misiune se îndeplinește cu exemplul nostru bun, cu dragostea noastră, cu blândețea noastră.

*(…) Dragostea pentru Hristos nu are limite, la fel și dragostea pentru aproapele. Fie ca ea să se întindă pretutindeni, până la marginile pământului. Pretutindeni, la toți oamenii. Am vrut să merg să locuiesc cu hipioții din Matala * fără , desigur, păcate, pentru a le arăta dragostea lui Hristos, cât de mare este și cum îi poate schimba, îi poate transforma. Dragostea este mai presus de toate. (…)*

Extrase din cartea: Preasfântul Porphyrios Kafsokalyvitos, „Viață și cuvinte", publicată de I. M. Chrysopigi, Chania, Creta, 2003, capitolul „ Despre iubirea aproapelui "

Părinții Bisericii din vechime, conform lui Euerget, Gerontiko, nu numai că au acționat ca Gerontissa, și, așa cum spune Bătrânul, dar **s-au vândut și ei ca SCLAVI păgânilor** , pentru ca, lucrând pentru ei, să le arate PRIN EXEMPLUL LOR, în practică, credința creștină, dar nu au acceptat să facă compromisuri cu idolatria, precum ecumeniștii! Nici nu s-au rugat cu ei, nici nu au acceptat ca și ei să creadă în același Dumnezeu. Ci au recunoscut că Unicul Dumnezeu, pe care îl propovăduiește Biserica Ortodoxă, ne-a creat pe toți.

„Dragostea" pe care ecumeniștii încearcă să ne-o „vândă" este o **dragoste utilitară și emoțională** , de „tip" și de pseudo-blândețe. Acești oameni vor pur și simplu să facă o „ **Uniune Religioasă** ", să promoveze planurile globalizării. Ce să mai zicem! Trăim într-o epocă în care unirea este mai importantă decât distincția dintre minciună și adevăr. Dar acest lucru este nepotrivit. **Pentru că, dacă unirea se bazează pe minciună, atunci este și falsă** . Aceasta este boala actuală a ecumenismului, care se răspândește din ce în ce mai mult. Sperăm că următoarele fragmente, de la un Bătrân care a iubit cu

adevărat fiecare om, indiferent de rasă sau religie, ne vor arăta că falsa dragoste falsă a ecumeniștilor nu are nicio legătură cu dragostea lui Hristos. Le-am luat din cartea „ASCETISMUL DRAGOSTEI”. Ediția a 15-a , Talanto Publications.

* ***Matala:*** *acolo exista una dintre comunele mișcării hippie , în care se făceau orgii sexuale, meditație/guru, consum de droguri, desfrâu etc.*

Despre religiile orientale:
Nu toți avem același Dumnezeu!

1. Scrisoare către un fost Căutător „spre Est”

Atena, septembrie 1986.

... Ți-am auzit problemele. Ți-am auzit cum gândești și cum simți. Vreau să-ți spun un lucru, draga mea. Nu zăbovi prea mult în așa-

numita autoexaminare. Aceasta te face să-L uiți pe Dumnezeu, dar și pe om. Mi se pare că adevărata iubire pentru Dumnezeu înseamnă să-L vezi în toată Creația Sa și mai presus de toate să-L vezi în Aproapele nostru. Și când ne vedem Aproapele și ne ocupăm de El, vom uita încetul cu încetul de noi înșine.

Întrucât ai fost crescut în religia creștină, te întreb: a trebuit să mergi la Sai Baba ca să auzi *Inima* Pură ? Dacă ai fi citit Evanghelia, ai fi știut că Domnul spune: *Fericiți cei cu inima curată.* Și undeva în Vechiul Testament El spune: *Te voi duce, copilul Meu, în pustie și acolo voi vorbi inimii tale.* Nu cu mintea noastră vorbim cu Dumnezeu. Inima vorbește.

Încă mă întrebi dacă ar trebui să ceri Botezul, pentru că ai deja Mirul . Dar acest Miru a fost făcut cu mult înainte de a rămâne mulți ani cu această Filosofie. Crezi că acest lucru nu ți-a afectat omul interior? Da. Și chiar foarte mult. Pentru că în acest moment, de fiecare dată când te gândești la Rugăciunea noastră, la Închinarea noastră, **mintea ta aleargă la posturile pe care le iau yoghinii** , la coloana vertebrală dreaptă și la o grămadă de alte exerciții **care nu au nicio legătură cu Duhul lui Dumnezeu.**

Cineva a spus: *„Când sufletul îngenunchează la picioarele lui Hristos, ce contează dacă trupul nostru stă întins, în picioare, îngenunchează sau cade?”* Nu contează! Când încetezi să te mai gândești la trupul tău și la tine însuți, atunci vei putea cu adevărat să te unești cu Puterea lui Dumnezeu.

Repeți de multe ori: *Cum mi-ai spus asta ... De ce mi-ai spus asta? A fost inspirație de la Dumnezeu? A fost iluminare: A fost din mintea ta?...* Dacă aș sta gândindu-mă în fiecare clipă așa, nu aș putea articula nimic... Pentru că știm nevrednicia fiecăruia dintre noi de a ne sfătui pe celălalt. Dar simt și simpatizez atât de mult cu cei pe care îi văd în jurul meu, încât devin ca și cum aș fi ei. Și de acolo încolo încep și spun la sfârșit: *„Dacă aș fi în locul tău, aș face asta”.* Dar tu vrei pe cineva care să te ia de mână, să te facă supus, să-ți spună *să faci asta, să faci aia, acum să stai jos, acum să te ridici, acum să iei bani din muncă, acum să nu-i iei, acum să-ți pui rochia roșie, acum pe cea albă...* Hei! Deci asta e Sclavie... Dar Dumnezeu, până la urmă, a creat Oamenii Liberi! Mulți oameni îmi spun: *„Aș vrea să nu ne-ar fi făcut liberi pentru că nu știm care este Voia Lui”...* Dar asta e Ipocrizie! Voia lui Dumnezeu devine foarte evidentă pentru om. Dar spunem tot timpul: *„Nu înțeleg... Nu înțeleg* ”... pentru că nu este în interesul nostru să înțelegem!

Știți de câți ani studiez și încă studiez Evanghelia? Pot să vă spun că, așa cum o gospodină bună ia o rețetă de desert pe care o face și începe să adauge toate ingredientele așa cum spune rețeta, până la urmă își dă seama că desertul ei a eșuat, așa că i-l dă câinelui ei să mănânce... Ei bine, așa este viața noastră. Citim instrucțiunile pentru viața noastră, care este Evanghelia, dar le punem în practică ... o harababură! Și iar facem un efort, și iar, și iar... Dar, ca la desert, unde unul este de vină pentru oul care a căzut prea mult, celălalt, pentru zahărul care a căzut prea puțin, așa este și în viață. Uneori este de vină iubirea de sine, alteori este de vină ipocrizia noastră, alteori este de vină că vorbim despre aproapele nostru ca și cum nu ar fi fratele nostru... Și toate aceste lucruri se adună și devin ca o piatră care ne va arunca în mare să ne înecăm și nimic altceva...

Spui că iubita noastră C ți-a spus: *„Întoarce-te (la* mine, adică) *și orice îți spune ea, ascult-o și atunci îți vei găsi calea, pentru că ea* (adică eu) *știe să citească gândurile”...* Și mă întrebi: *„Chiar citești gândurile?”* Imaginează-ți, M-ul meu, dacă aș ști dacă citesc gândurile! Nu pot înțelege nimic din ceea ce-mi spui aici, pentru că este atât de intelectual! Este imposibil! Știu doar să te iubesc. Din toată inima. Și eu iubesc Universul din toată inima. Pentru că pentru mine, nu există niciun străin, nu există niciunul de-al meu, nu există roșu, alb, negru... Nimic... Nu uita, M-ul meu, că primul păcat s-a comis cu mintea și că niște Îngeri, din Îngeri ai Luminii, au devenit Îngeri ai Întunericului. Știi cât de teribil este când vine o Putere, care nu este o putere din Lumină, și îți prezintă anumite lucruri cu atâta frumusețe, cu atâta putere, cu atâta bunătate și cu toate aceste lucruri care fac un om bun, încât le poți chiar pune în practică... Să fim atenți la asta. Știi, de ani de zile îmi spun: Ce înseamnă: ***dacă lumina din tine este întuneric, cât întuneric?*** Așadar, știi că, crezând că avem Lumina, uneori avem Întuneric și punem asta în practică față de fratele nostru, cu ideea că îl ajutăm și îl iubim, în timp ce toate acestea sunt lucrări ale Întunericului și le luăm drept Lumină...

În această privință, vă pot povesti despre cineva care își iubea foarte mult sora, care suferea de melancolie și care se credea atât de necesar încât chiar a încetat să mai lucreze. El spunea: *„Dacă nu sunt cu ea, ce se va întâmpla”?...* ***O*** asemenea infidelitate? Adică, putem înlocui ajutorul lui Dumnezeu?... Și în aceasta, așadar, vedem **Lumina** ...

În altă parte, îmi spui că faci o faptă bună și spui: Ei bine, am *făcut-o...* Îți voi povesti o întâmplare. Odată, cu o doamnă pe care o cunosc, citeam Scriptura Părintească. Îl întâlnisem pe Înaltpreasfințitul Damian și, într-o zi, i-am spus: *„ Hai să mergem la*

Spovedanie și să primim Dorința Lui ". Ne-am dus și, printre altele, i-a spus că are un egoism pe care încă nu l-a descoperit și că, dacă nu ajunge la Pocăință, nu va putea avea Bucuria lui Hristos... Apoi, cumva și-a revenit și s-a dus acasă și a început să plângă și să plângă. O săptămână întreagă nu s-a oprit din plâns... În câteva zile, ne-am dus din nou la Despot. Și i-am spus: *„Înaltpreasfințite... ce o să facem? Plânge zi și noapte! Ce se va întâmpla"?* Și el, cu un zâmbet serios: *„Ce tot spui ! «N-am plâns așa niciodată în viața mea și n-am pocăit așa»!"* Ei bine... am plecat... și pe drum, ce se întoarce și-mi spune? *« Vezi? Vezi ce mi-a spus? Că nici el nu s-a pocăit așa niciodată »!* Ei bine, copilul meu, te las să tragi singură concluzia...

Iată ce am avut să vă spun astăzi. Și acum, vă doresc ca Harul lui Dumnezeu să fie aproape de voi, ca Lumina lui Hristos să vă lumineze calea... Lasă-te liber în Mâinile lui Dumnezeu, M-a mea, și El îi va călăuzi pe oameni din când în când să vă spună care este Voia Lui . Mai târziu, într-o liniște profundă și rugăciune, o veți afla direct. Și atunci, veți trăi permanent în Lumina și Bucuria lui Hristos...

[pp. 428-431]

2. Despre „Reîncarnare"

T: Ce părere ai despre reîncarnare ?

C. C: Nu cred . Pentru că, pentru noi, Dumnezeu ne-a dat această viață ca să facem tot ce trebuie să facem. Nu este menționat nicăieri în Sfânta Biblie. Și tot ce știm despre această viață și despre cea viitoare este scris în Sfânta Biblie. Este Ghidul nostru. Trebuie să-l avem. La fel cum îl are orice știință . Restul, numai sufletul îl știe. Și sufletul îl păstrează pentru sine, nu-l discută.

[p. 265] .

3. Despre Guru și Nebunie

T: Sora mea, aici, în Atena, a venit un guru, a ținut discursuri și a inițiat mulți copii, iar unul dintre ei este un prieten de-al meu în vârstă de 19 ani. Astăzi, acest copil este internat într-o clinică de psihiatrie. Ce a greșit? Ce ar trebui făcut?

G. G.: Am observat următoarele, că indienii înșiși nu suferă de această nebunie * ... Dar am văzut întâmplător mulți creștini care au venit și au făcut inițierea și au acceptat să-L părăsească pe Hristos sau să spună: Ah, și El este ca Buddha, ca Confucius sau ca unul dintre „neo-profeții" post-Hristici... Și dintre ei, după aceea, unii au suferit o schimbare de gândire și nu au mai putut vedea bine, alții au suferit un accident vascular cerebral și au fugit înapoi în patria lor, iar alții au rămas acolo pentru totdeauna și nu știu ce s-a întâmplat cu ei, sau au luat Forma monahală străină etc.

Am observat din nou că această modalitate de predare nu se potrivește creștinului. Pentru că acest creștin, acest copil, vrea să combine filosofia, filologia și religia și să le adapteze întotdeauna, dacă este posibil , la învățătura lui Hristos. Dacă ar lua filosofia indiană doar ca filozofie , nu ar suferi nimic. Dar când ajunge la punctul în care vrea să devină el însuși un zeu, pentru că, așa cum spun ei înșiși, guru este întruparea lui Dumnezeu, atunci... Acest copil mic avea acest scop - a încercat să devină ca guru. Ce s-a întâmplat cu Primii Născuți? Ei voiau să devină zei. De ce suferă acești copii? Ei vor să devină zei și, prin urmare, este foarte natural ca mintea să dispară.

Înțelegi ce se întâmplă? Îți amintești când am vorbit cu celălalt copilaș și l-am întrebat: „Cine este acela care, atunci când meditezi și te concentrezi, te conduce în tine însuți pentru voia lui Dumnezeu, pentru a tăia relele pe care le ai în tine? Cine te conduce pentru toate acestea?" Și el a spus: „Guru-ul, mă gândesc la el, îl văd, îl fac"... dacă, T-ul meu, dacă l-ar fi lăsat deoparte pe guru-ul uman și l-ar fi văzut cu aceeași dragoste, cu același efort, pe Hristos și Persoana Lui, acest copil de astăzi ar fi unul dintre slujitorii aleși ai lui Hristos și lucrătorul Său. Dar copilul mic a suferit asta acum și este foarte greu... Pentru că este nevoie de multă rugăciune din partea creștinilor. Este nevoie de un mare efort din partea mamei sale în primul rând, mai ales din partea mamei sale, pentru că mama lui îl cunoaște din copilărie, cum a crescut, ce a avut în trecut, ce copilărie a petrecut, ce percepții a avut, cum a vrut să se distreze, cum a vrut să studieze... Mama cunoaște tot sufletul copilului. Așadar, dacă mama încearcă acum, fără să-l „învețe", să-i arate o iubire nemărginită și fără să-l lase să înțeleagă că este bolnav, îl consideră

puternic și dacă merge la o Biserică și îi cere Preotului să-i citească **Exorcismele Sfântului Vasile** *** - sunt Exorcisme celebre care se citesc în toate Bisericile - și să aibă numele copilului, și dacă în acel moment ea însăși cu mare credință și evlavie Îl roagă pe Hristos să-l ierte pe acest copilaș... Pentru că există cu siguranță greșeli ale mamei și în acest caz. Pentru că uneori, spunând „în seara asta am o programare să merg la un club sau undeva”... și copilul în acel moment are nevoie de sfatul mamei, se poate întâmpla ceva cu sufletul copilului. Sufletul este un lucru atât de delicat... Și mai presus de toate, ar trebui să aibă grijă să găsească un Doctor **Creștin .**

[pagina 209-210]

***Pentru** a înțelege mai bine cum sunt judecați necreștinii, citește articolul nostru aferent*

Înseamnă că, ca filosofie, așa cum grecii l-au păstrat și îl predau pe Aristotel, așa cum în Bizanț (și chiar și astăzi) îl predăm pe Homer (un text pur păgân...), tot așa ar trebui să primească și ei filosofia orientală. Pur epistemologic, nu ca o credință. Doar ca o cercetare științifică. Cartea „ ***Hristos : Eternul TAO*** *” se bazează pe acest raționament, fiind publicată de frăția* ***Sfântului Gherman din Alaska*** *, fondată de Părintele Serafim Rose.*

***Se** pare că, pe lângă boli mintale, copilul suferea și de posedare demonică , din cauza implicării sale în hinduism, și, prin urmare, avea nevoie, pe lângă tratament, de exorcizare.*

4. Guru: închinători la demoni

Vedem în cartea „ASCETISMUL IUBIRII”, în multe locuri, cât de demonic este cultul hinduismului, precum și modul în care aceștia invocă demoni pentru practicile lor imorale. Vom vedea câteva astfel de fragmente mai jos:

a) *„Acești străini* [notă: OODE: care merg în India, la Guru] ***sunt oile pierdute ale Evangheliei*** *care iau drumul spre India. De obicei, această atracție pe care o simt este amestecată cu mândrie - de a deveni cunoscuți aici, în timp ce ei nu ar reuși în tradiția lor, în Patria lor”* - **[p. 52]**

b) Să vedem ce spune cartea, ce s-a întâmplat cu cei care au devenit hinduși, ce s-ar fi putut întâmpla cu Alan, un copil care s-a dus să-i întâlnească pe Guru, dar a fost în cele din urmă descurajat de Bătrân. ***„(...) și aveam o asemenea certitudine că nu se putea pierde așa, la 26 de ani, cu toate aceste exerciții*** [notă: «Yoga» etc.] ***care aduc*** *alienare și o grămadă de alte lucruri (...)”* **[p. 186] .**

c) De asemenea, să vedem CE AU FĂCUT GURU-II... pentru a-i „mulțumi” că ajută oamenii și face fizioterapie pentru bolnavi, fără să le ceară bani:

„Într-o noapte, când se afla în camera ei în stare de rugăciune, și-a deschis ochii pentru o clipă și ce a văzut? Patul era în altă parte! Și-a închis din nou ochii și și-a continuat rugăciunea. După un timp, i-a deschis din nou și s-a uitat pe fereastră. Nu mai putea vedea luna. «Eram tulburat», i-a spus el lui E. Virvou, «În chinul meu, am continuat să mă rog mai intens. Într-o zi am adormit... când m-am trezit dimineața, puteam vedea! Apoi mi-am dat seama că mi se întâmplase ceva... când l-am întâlnit pe Sivananda pe hol, m-a întrebat dacă am dormit bine. Da, i-am spus, foarte bine! S-a uitat cu atenție la mine, s-a dus și a vorbit cu o călugăriță de acolo care scria ceva la mașina de scris și s-a întors la mine și mi-a pus aceeași întrebare din nou, uitându-se ciudat la călugărul care era în spatele meu... Și din nou i-am spus: Da, foarte bine, Slavă Domnului.” S-a uitat din nou gânditor la mine, fără să mai spună nimic... După luni de zile, am aflat că fac astfel de lucruri ***CU INVOCAREA SPIRITELOR RELE*** *, pentru a intimida străinii, care sunt nedoriți, sau pentru a-i „* ***vrăji*** *” pe alții ca să rămână acolo pentru totdeauna.* ***CUNOSC O FATĂ GERMANĂ CARE A ÎNNEBUNIT*** *din cauza a ceea ce i-au făcut... În câteva zile, Sivananda însuși a venit și mi-a sugerat să urc sus, pentru că îmi dăduseră... camera greșită! Dar am păstrat-o. De atunci, toată lumea a început să se uite ciudat la mine... Simțeau că Cineva Mai Puternic mă proteja, și pe mine, că venise momentul să plec.»* **[p. 55]**

d) Vedem că, deși Bătrâna a rămas acolo, cu riscul vieții sale, era

foarte conștientă de pericolele de a interacționa cu demonii pe care îi aveau Guru-ii... nu numai atât, dar a condamnat și faptul că aceștia erau venerați ca... zei:

„...Ei îl venerează pe Guru ca pe un zeu... Și el acceptă asta... crede că este un zeu. Într-o zi l-am întrebat pe unul dintre ei: Cum accepți asta? Și mi-a răspuns: Nu putem încălca tradiția poporului!” **[p. 54]**

Partea a II-a: Despre ecumenism și rugăciune împreună

1. Pentru Ortodoxie

P.G.: Părinte, ați călătorit prin toată lumea. Ați întâlnit atât de multe ordine monastice. Romano-catolice, budiste, hinduse. Ați văzut organizații, misionari protestanți. Le-ați văzut oferindu-se multe facilități în lucrarea lor... Și dumneavoastră, ca o săracă călugăriță ortodoxă, ați avut foarte puțin spațiu material de mișcare și de oferit. **V-ați gândit vreodată că ar fi mai bine să fiți altceva și nu ortodox?**

G.G.: **Doamne ferește! Nu! Nici nu mi-a trecut prin minte,** pentru că exact asta e ceea ce mă mândrește. Îmi amintesc odată când eram în biroul Indirei Gandhi (în prezent încă laică, în prima ei călătorie în India) și discutam despre un proiect al lor. În acel moment, cineva vine și spune în fața mea: „Este o călugăriță catolică care vorbește cu tine?” Și Gandhi îi răspunde: „ **Nu, este din Biserica Ortodoxă. Nu o cunoști, pentru că nu există în India, dar este o cu totul altă Biserică** ”... Și când am venit la Ierusalim, la Mănăstirea noastră foarte săracă, în 1959, au venit niște călugărițe catolice din Franța și mi-au spus: „ **Iată adevărata cale a Vieții lui Hristos, pentru că vă lipsesc toate... Noi avem toate mângâierile** ”... Înțelegi?

[p. 291]

2. Despre rugăciunea împreună cu ereticii

Este ciudat că **nu i-a plăcut niciodată să se roage împreună - indiferent cât de multe prietenii și relații avea cu**

oameni din alte confesiuni. Am văzut asta cu ochii noștri când locuia în Atena, călugărițele heterodoxe o sunau și îi spuneau: „Hai să venim să ne rugăm împreună”... „ Nu mă rog cu voce tare și niciodată în companie. Singură sau în biserică ”, le spunea ea, „dar veniți să beți un ceai bun și să-mi spuneți veștile”, răspundea ea.

Deși a trăit, s-a mișcat și a acționat printre atât de mulți oameni heterodoxi și de altă religie, nu a avut nicio urmă de înțelegere în viața ei spirituală și în chestiuni de cult . Iar acest lucru a fost de două ori apreciat de tovarășii ei de drum. (...) Într-o zi, cineva a făcut un comentariu jignitor la adresa Fecioarei Maria. (Cei care i-au menționat vreodată numele anumitor protestanți pot înțelege). A lăsat să treacă câteva minute și, luându-l deoparte pe persoana responsabilă, i-a spus: „Fratele meu, îmi pare rău, dar trebuie să-ți spun că de mâine nu voi mai fi cu tine.” El a fost tulburat și întristat pentru că nu mai văzuse niciodată această expresie pe fața ei. Apoi ea i-a explicat: „Nu pot auzi astfel de cuvinte despre Cea pe care o iubesc cel mai mult după Hristos.” Desigur, s-au cerut scuze și de atunci nimic similar nu s-a mai repetat.

[pagina 96-97]

ANEXA: FOTOGRAFIE A BATRANULUI CU BATRANI ORTODOCșI

Deoarece este un fenomen frecvent ca ecumeniștii, ca toți amăgiți/ereticii, să încerce să diminueze valoarea unei persoane iluminate a Bisericii, spunând că este pur și simplu opinia sa personală și nu cea a Bisericii, sau că ar fi putut greși, publicăm o fotografie a Starețului alături de Stareți importanți, pentru a arăta că ea exprimă în esență poziții ortodoxe, ***opunându -se panereziei ecumenismului.***

Împreună cu arhimandriții Părintele Elias Mastrogiannopoulos, Părintele Lazaros Mours și (primul din dreapta) Părintele Agathonikos (mai târziu Mitropolit de Katerini) la Seminarul Preoțesc din Tinos, în 1969.

Stareța Gabrielia, împreună cu Starețul Dionysios Mikragiannanitis și cu Starețul Părintelui Dionysios, Părintele Gherasimos Mikragiannanitis, imnograful marii Biserici a lui Hristos. Fotografia a fost făcută în Eghina, în chilia „Agia Skepi", care i-a fost înmânată de Mitropolitul de Hydra, Spetses și Eghina, Înaltpreasfințitul Hierotheos și care aparține Sfintei Mănăstiri a Sfântului Nectarie. [p. 141-142]

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Βαπτίσεις ἰθαγενῶν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ἱεραποστόλου π. Χρυ
στόμου Παπασαραντοπούλου εἰς τὸ Londiani τῆς Ἀφρικῆς. Α
λουθοῦντες τὸ παράδειγμα τοῦ π. Χρυσοστόμου σήμερον πολ
Ὀρθόδοξοι ἱεραπόστολοι μὲ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας ἐρ
ζονται εἰς τὴν Ἀφρικήν.

Bătrânul împreună cu regretatul misionar Pr. Chrysostomos Papasarantopoulos, cu care a colaborat, la Misiune. [p. 110] Bătrânul îi desemnase Secretariatul și se angajase, de asemenea, să ofere consiliere medicală Mamelor.

Bătrânul împreună cu cunoscutul Bătrân Sofronie din Essex. Bătrânul îi făcuse o ofertă de a rămâne Stareță a Frăției Femeilor. Bătrânul nu a acceptat-o, deoarece trebuia să-și continue munca misionară .